

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 12, БРОЙ 53, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

юли 2022

Трета награда в Национален конкурс за журналистика „Стоян Михайловски“ – 2013 г.

Първа награда в Национален конкурс за журналистика „Стоян Михайловски“ – 2014 г.

Първа награда в Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2020 г.

Специалната награда в Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – 2019 г.

Първа награда в Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – 2019 г.

Специалната награда на журито за журналистически екип от Национален конкурс „Григор Попов“ – 2020 г.

Втора награда в Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – 2021 г.

Специалната награда в Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – 2021 г.

Лято, добре си ни дошло!

- ✓ Какво се случи през последните дни? – **стр. 2, 3**
- ✓ Испитахме петокласници и шестокласници – **стр. 4**
- ✓ Как ще прекарат ваканцията малчуганите? – **стр. 5**
- ✓ Полезни идеи: 35 отбивки в летните дни – **стр. 8**
- ✓ Страници на пясъка – **стр. 10**
- ✓ Консумирай лятно настроение – **стр. 11**

Още една учебна година вече е зад гърба ни. Научихме нови уроци – по отделните предмети и уроци житейски. По-големи и осъзнати поглеждаме към последните дни в клас и с много очаквания се насочваме към ваканцията. През тази година отново ни се наложи да съвместяваме присъствено с онлайн обучение, но сме радостни, че имавме възможност да прекараме повече време в истинските класни стаи, отколкото във виртуалните. Справихме се с изпитванията и прибавихме незабравими нюанси към богатата палитра на училищните емоции.

Кой е Отличникът на Випуск 2022? – **стр. 3**

Спортните постижения на вазовци – **стр. 7**

Гореци пристрастия

- ✓ Поколениято Z – **стр. 6**
- ✓ Неизвестни личности – **стр. 6**
- ✓ Размисли в края на седми клас – **стр. 10**
- ✓ Урок по дипломатия № 2 – **стр. 6**
- ✓ Лично творчество – **стр. 9, 11 и 12**

Калин Стоянов, 5д

Наши ученици с отлично представяне в конкурси по изобразително изкуство – **стр. 2**

Никол Божинова, 6з

Физиката аз обичам
И по нея се увличам.
Закони, формули, величини,
Изучавам от сутрин до зори.
Когато ми е трудно знам –
Айнщайн винаги е там!

Никол Тодорова, 9б

Видяно и чуто

Екипът на вестника изпраща още една успешна година

Прибавихме към колекцията една първа колективна награда и две индивидуални

В предишния брой на „В@з Буки Веди“ ви съобщихме за наградите ни от Националния ученически конкурс за журналистика „Григор Попов“. През месец май към нашата алея на славата добавихме поредните високи отличия, този път от конкурса за ученическа журналистика „Гео Милев“ в Стара Загора. Журито определи нашето издание за най-добър вестник на хартиен носител. Във витрината вече блести внушителният плакет. Освен тази колективна награда две момичета от екипа получиха и индивиду-

ално признание. Цветина Данчева от 7а клас е с поощрителна награда за обзора си „Какви книги четат учителите в нашето училище?“, а Ира Карабиберова от 7в клас грабна първа награда за спортната история „Почетната стълбичка им отива“.

Ако и вие обичате да изразявате позицията си и искате да станете част от нашето журналистическо семейство, не чакайте, присъединете се към екипа на училищния вестник през другата учебна година!

В@з Буки Веди

Вазовци – деца на изкуството

За втора поредна година се проведе Националното състезание по изобразително изкуство „Лаборатория за изкуства“ и за 15-и път състезанието „Под дъгата на детството“. Наши ученици от различни класове взеха участие в двете състезания, а някои дори получиха награди.

Състезанието „Под дъгата на детството“ се проведе в град Сандански. Сред наградените със специална награда са Виктория Йорданова от 5б клас и Александър Пресолски от 6а клас, а Лили Колева от 7ж клас спечели бронзов медал.

Националното състезание „Лаборатория за изкуства“ бе в ОУ „Д-р Петър Берон“ и премина в три кръга – Общински, Областен и Национален. Глобалната тема –

околната среда. В състезанието взеха участие ученици от 4, 5, 6, 7 и 10 клас, но само Сияна Бекярова от 7ж стигна до Национален кръг. В него участниците освен изобразителна задача имаха и тест от 15 въпроса върху материала по изобразително изкуство от 5, 6 и 7 клас. Темата на последната рисунка бе „Моден дизайн, вдъхновен от природата“. Въпреки че тя не се учи в 7 клас, Сияна Бекярова се справи отлично със задачата.

„Вдъхновение от природата“, беше обвързана с предметите човекът и природата, биология и здравно образование, физика и астрономия и химия и опазване на

Можем да пожелаем на учениците да продължават да се развиват и да не спират да творят.

Стефания Петрова, 7б

Александър Пресолски, 6а

Verus AIR Photography

Написаното остава

Дванадесетокласниците ни вече се разделиха с любимото училище, а отзвукът от начина, по който го направиха, все още витае в пространството. В деня на тяхното изпращане – 13 май, след усилена подготовка те изписаха с телата си „Вазов“ на игрището. 107 души виплетоха телата си в букви, за да се запечата тази така възбуждаваща снимка.

С обич и възхищение към талантливите млади хора на България

Проектът „Работилница за репортери“, приключил успешно за Божидара и Християна от нашия екип, продължи с издаването на сборник с най-добрите творби на участниците

През учебната 2020/2021 година Божидара Павлова от 10в и Християна Тасева – ученичка в 12в, а сега вече студентка, кандидатстваха със свои текстове и бяха одобрени за участие в шестото издание на националния журналистически конкурс-обучение „Работилница за репортери“. Те работиха със своите ментори – известни журналисти и преподаватели, получаваха ценни насоки и се справиха отлично. Много техни материали бяха публикувани периодично в онлайн портала за новини EspressoNews.bg. Божидара бе и сред финалистите в националната надпревара. И независимо че конкурсът приключи, новините продължават. Организаторите издадоха сборник с най-добрите текстове, който нарекоха „Разкажи за твоята България“. Горди сме да ви информираме, че момичетата от нашия

екип са сред най-добрите млади журналисти в страната. Божидара е представена с портрета „Маргарита Стефанова – учител, будител, приятел“, в който разказва колко специална за нея е първата ѝ учителка. Текстът на Християна е „Околобългарско“ – нека спасим държавата си“. В него запознава с млади и активни българи, избрали да останат в родината си и да се борят за едно по-добро утре. Поздравяваме нашите момичета и се гордеем с тях!

В@з Буки Веди

Балът – равносметката

Ако можех да върна май месец назад, бих го направила още милион пъти! Беше доста натоварен, изпълнен с много емоции. Имаше моменти, в които бяхме изнервени, имаше и такива, в които искрено се забавлявахме, имаше и сълзи – къде от щастие, къде от тъга. Но определено беше незабравимо и бих го изживяла отново, ако можех! Като почнем от изпращането ни, което бе в петък 13-и (то си и пролича по едно време), минем през матурите, когато Господ ни забрави, и стигнем до бала (малката Met gala) – всичко толкова ни изненада, въпреки че го очаквахме. Бяхме чували много неща, ние решихме да не им вярваме и сами да

си създадем мнение само за да разберем по-късно, че всичко е истина. Един съвет към всички, на които им предстои, е да не се отчайват. Да, ще има неща, които няма да ви се харесат, то е невъзможно, но се опитайте да не им обръщате внимание, а да запазите добро настроение и да се веселите, колкото можете! Ще се учудите колко пари се похарчиха на вятъра, пари, които не усетихме. Накрая се оказа, че всички онези моменти, в които сме били заедно със съучениците си и не сме похарчили и стотинка, са били най-скъпи! А подготовката траеше близо година...Колко часове наред организация, избор на подходящия тоалет, на правил-

ната визия...А то – няколко часа, сякаш минути. Затова се опитайте да се насладите на всеки момент, че бързо свършва! Беше интересно да се видим в бални рокли, с прически и силен грим, всички бяха толкова хубави и всеки сияеше, защото знаеше, че е хубав. Очаквах да е като панаир на суетата, но не. Пак си бяхме ние. Същите физиономии, които гледаме 5 години вече. Радвам се, че всеки се отпусна и се забавлява. А после така се забавлявахме и на оценките от матурите... Но дори те не ни повлияха. Защото за 12 години научихме едно – най-важното нещо е всички да сме здрави и да сме заедно!

Зина Махмудова, 12б

„Стани богат“ вече и в часовете по руски

Най-младият учител по руски език в нашето училище е Кирил Матеев. Той организира игра между своите ученици от 5 и 6 клас – „Отличници“, която е с образователна цел. Тя е по модела на популярното телевизионно предаване „Стани богат“, само че

на руски език. Въпросите бяха свързани с граматиката, която учениците изучават, и

местоимения, окончания, предлози, склонения и други. Играта е направена в приложение, в което също има трите жокера: помощ от публиката, изключване на два от отговорите и помощ от приятел, като са изброени няколко имена и е посочен телефонен номер, който се набира от клавиатурата и съответният герой помага за отговора на въпроса. Победител в играта е отборът, отговорил на повече въпроси в два рунда.

Играта се проведе в зала „Европа“, където наблюдавах надпреварата между учениците от 6д клас. След обсъждане учениците вземаха единодушно решение кой

отговор да бъде маркиран. Изиграха две игри, като при първата отговориха вярно на 9 въпроса от общо 15, а при втората се справиха още по-успешно и стигнаха до самия край на играта. Във всяка паралелка или сборна група състезанието протече по същия начин.

Господин Матеев бе подготвил две купи – едната – за победителите от 5 клас, а другата – за първенците сред шестите класове. На най-много въпроси отговориха учениците от 6а и 6б, които се обучават в една група. Още в първи рунд те съумяха да стигнат до последния 15-и въпрос и да от-

говорят вярно. Втори останаха от 6д, а почетното трето място е за учениците от 6в и 6г, които също

прекарват заедно часовете по руски език. И петокласниците се представиха достойно. Купата грабнаха от 5д, които стигнаха до 13-и въпрос в първи рунд, след тях е съответно групата на 5а и 5б клас и тази, сформирана от ученици от 5в и 5г клас. Поздравяваме всички за старанието и ентусиазма, а амбициите на учителя са през следващата учебна година отново всички класове да премерят знанията си, участвайки в играта.

С подобни предизвикателства се провокира интересът на учениците към учебния материал. Ние сме поколението на технологиите и се радваме, когато те влизат в класната стая.

Яна Янева, 76

Ниагара Георгиева – Отличникът на Випуск 2022

Ниагара Георгиева (12д) е една от най-успешните, трудолюбиви и отличаващи се ученички в нашето училище. Спокойна, целеустремена и усмихната, тя знае какво иска и неуморно върви по пътя на мечтите си. За непрекъснатия труд, за безсънните нощи, за щастливите моменти и за любимите преподаватели – говори Първенецът на Випуск 2022.

- Ниагара - името ти определено буди интерес. Откъде е то, какъв е смисълът му?

- Баща ми е избрал това име. Древна прабългарска традиция е децата да се кръщават на природни сили. „Ниагара“ на ирокезки означава „гръмотевична вода“. Водата може да бъде както тиха и спокойна, така и могъща стихия, преминаваща през всичко. Мисля, че името отговаря на характера ми и оставя силно първо впечатление у хората.

- Разкажи ни какво си спомняш от своя първи учебен ден. Той отново ли беше в училище „Иван Вазов“?

- Да, отново беше тук. Честно казано, не си спомням много оттогава. Бях при госпожа Валя Личева, една много усмихната и добра

учителка, която ни предразположи още от първия ден. Няхах и голям стрес като преминах от детската градина към училище, не съм усещала напрежение. Някак си ми беше спокойно от самото начало.

- Кои са учителите, които винаги ще си спомняш и които смяташ, че най-много са ти повлияли?

- Всеки учител ще запомня с нещо специално. Освен госпожа Валя Личева от първи до четвърти клас, един от най-големите ми вдъхновители бе и госпожа Клавдия Иванова по информатика и информационни технологии. Тя ме мотивираше, даваше ми допълнителни задачи и ми казваше да не спирам да се трудя извънредно. Може би най-ярко в паметта ми ще останат и госпожа Маринела Маринова по физика, господин Горан Делиев по история, госпожа Нина Тотева по география. Самият им начин на преподаване ме впечатли, имайки предвид, че аз съм по-математически ориентирана и съм някак по-далеч от разказвателните предмети. Но благодарение на тези преподаватели въпросните предмети ми станаха особено любими. Те просто успяха да поднесат материала по един интересен начин – чрез дискусии, дебати, проекти, и предметите им ми станаха доста приятни, понякога дори по-

вече и от математиката и информационните технологии, които са ми профилиращи.

- А как реши да избереш такъв профил с математика и информационни технологии? Откъде дойде този интерес?

- Аз още от начален курс ходя на състезания по математика. Не са ме натискали родителите ми по никакъв начин, някак естествено дойде интересът ми тогава. След това в пети клас отново влязох в математическата паралелка и профилът „Математика и информатика“ беше естественото продължение на моя път в горен курс. Обичам да казвам, че всичко около нас е математика, а компютрите са бъдещето, така че намирам смисъл в изборите си.

- В същата ли посока поемаш и сега? Какво реши да следваш?

- Да, продължавам със същата насоченост – ще следвам „Информатика и компютърни науки“ във Варненския свободен университет. Засага не гледам много напред в бъдещето, поставям си краткосрочни цели и гледам да ги изпълня. Може би понататък бих искала да се развивам като компютърен специалист, защото това дава голяма свобода за работа от различни места и това ми харесва.

- Очакваше ли признанието „Отличник на випуска“ и каква е цената, която плати, за да стигнеш дотук?

- Никога не ми е било цел, но го очаквах, тъй като аз от първи клас винаги завършвам с пълно шест всяка година. Затова не беше изненада – все пак не съм имала нито една годишна петница, по който и да е предмет, през тези 12 години. Никога не ми е било фиксидея да поддържам високи оценки, просто съм човек перфекционист и обикновено гледам да изпълнявам задачите си на 100%. Някои учители дори казваха, че се справям и на 110%, тъй като например често правех презентации по 35 слайда и повече... Но това беше естествен вътрешен стремеж да покажа себе си, просто чувствах, че ако направя нещо половинчато, все едно няма да е моето. В началото беше трудно, защото не всички оценяват жертвите, които си направил. Така до девети клас може би ходех на олимпиади по почти всички предмети, но това, разбира се, никога не ме е освобож-

давало от контролни, изпитвания и домашни, и трябваше да се боря докрай, да защитавам себе си. С времето успях да се докажа и учителите започнаха да оценяват усилията ми, както и съучениците ми, сред които се чувствах много добре. Родителите ми също винаги са ме подкрепяли – те бяха моята опора, когато виждах и осъзнавах, че сама се боря и се справям с толкова много задачи. Същевременно не са поставяли успеха ми на всяка цена, не са искали да се претоварвам – това си бяха мои решения, но зад всяко решение съм ги усещала зад гърба си, помагали са ми и винаги са ми оставяли свободата сама да избирам. Цената на това да бъдеш „Отличник на випуска“ е доста висока, но определено си заслужава!

- Как обичаш да прекарваш свободното си време? Имало ли е през годините други дейности, които са те вълнували?

- Покрай отговорностите в училище няхах много време за други неща, но спортът ме държеше и вълнуваше през цялото време. Тренирам стрелба с лък, преди се и състезавах, но последните две години прекратих, за да мога да се концентрирам върху образованието. Обичам да чета книги – предимно фентъзи, но и исторически, техническа литература също така. Отделно изкарах и курсове дистанционно от SoftUni, София – това е един вид неформално висше образование, което карах паралелно със средното. Тази поредица от курсове започнах да карам от седми клас и продължавам и досега – в момента завършвам последния от поредицата.

- Уау! Оказва се, че, завършвайки средно образование, ти вече имаш и висше, и сериозен опит в сферата...

- Да, така излиза. Тези курсове наистина са насочени към студенти и към хора, които се преквалифицират от друга професия, но си казах „Защо не?“ и реших да пробвам. Особено в края на седми клас беше някакъв шок, когато завърших първия курс и отидох на първия си изпит в София, около мен бяха зрели хора на 25-30 години, а аз – едва на 13-14. Беше доста натов-

рено през годините, защото денят ми беше наистина пълен. Когато бях първа смяна, прибирах се, хапвах набързо, пишех домашните, отивах на тренировка и когато се прибирах, вечерта ме чакаха лекциите на запис, които трябваше да гледам. Случвало се е много често и да спя по 3 часа или въобще да не спя, защото различните лекции понякога продължават средно 4-6 часа, а пък ако имам и нещо за училище да довършвам... Аз обаче осъзнавам, че сега ми е моментът да уча, все пак затова сме в училищната възраст. Знам защо правя това и знам, че сега, отивайки във висшето образование, ще ми е много по-лесно. Възможно е и по-бързо да мина обучението, ако ми преразгледат курсовете и работата. Това на свой ред ще ми даде възможност по-рано да започна работа и да имам по-голяма свобода, да натрупам още опит. Да, трудно е, но вярвам, че трудът ми ще се оцени и ще се отплати по някакъв начин.

- Преминала си през доста предизвикателства през всичките тези години на обучение. Къде според теб са плюсовете и къде са минусите на българското образование?

- Нещата, които виждам като плюсове, понякога се оказват и с отрицателно въздействие върху учениците. Например полезно е, че общата ни култура е много богата, имайки предвид колко задълбочено и в детайли учим абсолютно всеки един предмет до десети клас. Това ни поставя на светлинни години пред другите държави, но всъщност този начин може и да се окаже много натоварващ и излишен, ако човек знае от рано какво иска да прави и накъде да се развива. За мен свободата е най-важна и точно тези характеристики на нашето образование, които изброих, дават на учениците възможност да надникнат в други сфери, да пробват, да сменят посоката. Това определено е плюс.

- А какво те задържа в СУ „Иван Вазов“ през всички тези години?

- Харесва ми самото преподаване в нашето училище, начинът, по който учителите се ангажират с работата си и с учениците. Както казах, някои

преподаватели ми направиха много силно впечатление и просто реших, че трябва да продължа тук, защото осъзнах, че такива специалисти няма къде да намеря. Те ми помогнаха да стигна дотам, че да не се виждам на друго място и да знам, че тук съм добре приета. Имаш един момент на колебание по време на горния курс, когато работата е много, и учителите също. Тогава обаче може би най-голяма роля изигра класът ми. Ние бяхме малък клас – в 8 клас започнахме едва 12 човека, но изградихме много добра среда, бяхме като едно цяло. От пети до седми клас ми беше трудно, но след това наистина намерих мястото си в този клас и просто не си представях да отида другаде.

- Какви спомени остават след бала?

- Много приятни. Беше голяма емоция. Забавлявахме се много и сякаш отпразнувахме всички успехи наведнъж и факта, че преборихме тези „тежки“ 12 години. Ако мога да обобща с една дума – беше голяма еуфория.

- Випускът ви продължи и една много смислена инициатива със засаждането на дървета в парк „Кайлъка“. Разкажи ни малко повече за това.

- Да, освен традиционния подарък за училището решихме да направим нещо по-материално, което да представи духа на нашия випуск, на учениците на „Вазов“, на младите граждани на Плевен. И така засадохме по едно дърво за всяка паралелка – общо пет дървета обикновена ела. По наша инициатива се посъветвахме с Областната администрация, те ни казаха какъв вид е подходящ според устройственния план на „Кайлъка“ и поискахме разрешение, с което да можем да осъществим този различен жест към училището и към града. Прекрасно се получи и снимките отвисоко, на които изписяхме „ВАЗОВ“ с телата си на футболното игрище. За тази пък идея трябваше бързо да се организираме и самото осъществяване отново беше много забавно.

- Какво послание би отправила към учениците от училището, на които тепърва им предстои да извървят пътя до завършването?

- Бих ги посъветвала да бъдат уверени и да вярват в себе си, защото училището не е само за да научиш купища от факти. В училище ти се учиш да се изправяш пред различни предизвикателства и да преминаваш през тях, колкото и да ти се иска просто да избягаш. Затова искам да кажа на учениците да не се предават, защото бъдещето се кове в настоящето, а настоящето е в техните ръце.

Божидара Павлова, 10в

В края на учебната година

Последното препитване

Въпроси към VI клас

Неусетно отмина още една учебна година и нямаше как да не проверим какво са научили по-малките от нас шестокласници. За да видим колко добре са усвоили уроците, им зададохме по няколко въпроса:

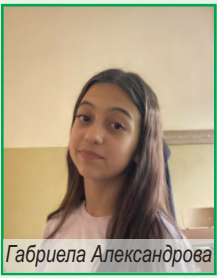
- Посочи примери за показателно местоимение?

- Този, онзи.
- Кажни две страни в Азия?
- Китай и Япония.

- Кой е написал „Братчетата на Гаврош“?
- „Братчетата на Гаврош“ е произведение, написано от Христо Смирненски.

- Изброй ни три страни в Южна Америка?
- Бразилия, Аржентина и Перу.

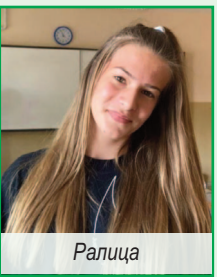
- Кой е написал „Под игото“?
- Е, Иван Вазов.

Габриела Александрова

Габриела Георгиева

Ралица

Поли

- Кажни кой е създал телата на „Серафим“?
- Авторът на „Серафим“ е Йордан Йовков.

- Кой две фолклорни области знаеш от часовете по музика?
- Шопската фолклорна област и Странджа.

- Три страни, които знаеш в Азия?
- Монголия, Северна Корея и Япония.

- Кое е любимото ти произведение от изучените в 6 клас?
- Най-много ми харесва

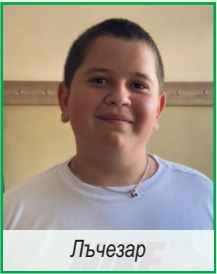
Таня

Яна

Андрей

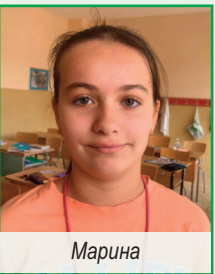
Лъчезар

„География“.

- Кажни ни едно заглавие на стихотворение, учено тази година?
- „Братчетата на Гаврош“.

- Можеш ли да посочиш едно въпросително и едно отрицателно местоимение?
- Въпросително – какво, отрицателно – никой.

- Чрез кой канал се свързват Северна и Южна Америка?
- Панамския.

Марина

Катерина Тодорова, 76
Ира Карабиберова, 76

Отговори				
	География	Биология	Математика	Литература
1.	Кулата, Капитан Андреево, Гюешево, Калотина, Дунав мост-1 и Дунав мост-2	Влажни места	Всяка страна на триъгълника е по-малка от сбора на другите две и по-голяма от тяхната разлика.	Произведението е „Една българка“, а авторът е Иван Вазов.
2.	Връх Ботев	Два – хрущялни и костни	Четири, като бром и този за правоъгълни триъгълници.	Памето е Пенка, а произведението са „Косачи“ и „По жътва“.
3.	Байкушевата мур, намираща се в национален парк Пирин, на около 1300 години е	Алпийската планина е плосък червей.	Симетралата е права, перпендикулярна на отсечката и минаваща през нейната среда. Всяка точка от симетралата е на равни разстояния от краищата на отсечката.	Авторът на „Неразделни“ е Пенчо Славейков.
4.	Връх Вейката, нос Шабла, устието на река Тимок, Връшка чука		Медианата е отсечка, която свързва връх на триъгълника със средата на срещуположната страна.	Авторът на „Заточеници“ е Пею Яворов.

Въпроси към VII клас

През последния месец от учебната година отидох при 7а клас, за да проверя техните знания по няколко учебни предмета. Зададох им въпроси по литература, история, математика, география и биология. Учениците за пореден път показаха изключителни знания, отговаряйки с лекота на всеки един от зададените въпроси.

География

1. Как се казват българските гранични пунктове?
2. Кой е най-високият връх на Стара планина?
3. Кое е най-старото иглолистно дърво в България?

Математика

1. Какво е неравенството на триъгълника?
2. Колко признаци за еднаквост на триъгълник има?
3. Какво е симетрала на отсечка?
4. Какво е медиана?

Литература

1. В кое литературно произведение участва баба Илиница? От кого е написано това произведение?
2. Кое име се повтаря в две от изучаваните произведения на Елин Пелин?
3. Кой е авторът на „Неразделни“?
4. Кой е авторът на „Заточеници“?

История

1. Кога се е състояла Руско-турската война?
2. Кога е било Априлското въстание?
3. На коя дата България е призната за независима държава?
4. От коя партия е бил Тодор Живков?

Към всички читатели:

Пробвайте сами да отговорите на въпросите. Можете да изпозвте статията и да организирате нещо като „Стани богат“ със семейството или приятелите си.

Марина Костова, 8г

Памет

Да си припомним какво научихме за Априлското въстание

Впечатлени от интереса на Боян (4а) към историята, публикуваме негов материал, посветен на Априлското въстание. На 6 юли се навършват 127 години от смъртта на един от апостолите – Стефан Стамболов, и чрез текста на четвъртокласника си припомним този славен момент от нашата история. Надяваме се по този начин с негова помощ да отбелязваме значими дати от миналото ни и през следващата учебна година.

Априлското въстание е един от най-големите опити за освобождение на българите от Османската империя. То избухва през 1876 в Копривщица и се разпространява в много градове и села. Първоначално българите действат успешно, но после е потушено с цената на много човешки животи. Също бунтът избухва с Разловското въстание в Македония.

Апостолите се събират в Гюргево през 1875 г. след неуспеха на Старозагорското въстание и се прави план за освобождение на българите. Българските земи се разделят на пет революционни окръга: **Търновски, Сливенски, Врачански, Пловдивски, Софийски.**

През зимата апостолите преминават Дунав и се отправят към своите центрове. Направена е и тайна поща между окръзите. Пращат се и писма, за да се каже докъде е подготовката за делото. Все повече хора се пробуждат и започват да смятат, че това въстание ще ги освободи. Събират се пари за купуване на барут, пушки и боеприпаси. В IV окръг се появяват и оръдия – черешови топчета. В нито един от

окръзите подготовката не била добра. Поради причината, че турците и сърбите се готвели за война, във Врачанско подготовката била най-зле, защото огромна турска редовна армия се позиционирала там, в Сливенско нямало такава армия, но недостигът на пари влияел там. В Търново обстановката била същата като във Враца. Поради тази причина центърът се е преместил от Търново в Горна Оряховица. За да се реши въпросът кога ще избухне въстанието и да се провери докъде е стигнала подготовката в IV окръг, се състои събрание в местността Оборище. Решава се, че бунтът ще се обяви на 1 май.

Неджиб ага е изпратен да улови Каблешков. Той вдига въстанието, но заплитатата са изпуснати и разнасят вестта за въстанието в Пловдив и Пазарджик. След това Каблешков пише прочутото си **Кърваво писмо**, за което има сведения, че е написано от Никола Беловеждов и е пратено към Панагюрище. Пощальонът изминава целия път за два часа. Заедно с панагюрските комисари той тръгва към къщата, където са апостолите. След като

прочитат писмото, оглавяват въстанието в Панагюрище. Написани са писма до въстаническите пунктове и се сформират 2 чети. Едната – с Панайот Волов и Георги Икономов, а другата, наречена **Хвърковата чета** – със Захари Стоянов и Георги Бенковски. Четата начело с Панайот Волов и Георги Икономов отива към Копривщица и се запътва към Стрелча, но там ги очаквала огромна турска армия и башибозук. Връщат се към Копривщица и потеглят за Клисура. През това време Бенковски е в селата Мечка, Поибрене и Мухово. Хвърковатата чета се връща в Панагюрище, за да освети знамето, ушито от Райна Княгиня, и тръгва към Петрич, Сестримо, Белово и укрепената гора Еледжик. Волов и четата му отново търпят поражение при Клисура и се връщат в Копривщица, но там заедно с Тодор Каблешков Георги Икономов и другите апостоли са затворени в аптеката в града. След победите при Еледжик се изнася вест, че Панагюрище е обкръжен и Бенковски незабавно трябва да се върне там. Започва избиване

на местното население и на въстаниците. След като Бенковски пристига, гледа как Панагюрище гори. Павел Бобеков тръгва за Копривщица и освобождава апостолите в аптеката. Георги Бенковски разпуска четата си и тръгва към Троян и Търново. При троянските колиби дядо Вълчо ги предава и така Бенковски е убит, а Захари Стоянов успява да отплава по реката. Освободените апостоли тръгват към Троян, но четата се разпада, понеже Каблешков е тежко болен, а Панайот Волов и Георги Икономов се отделят, а по-късно са убити. В Северните Родопи, а именно в градовете Пещера, Батак, Перущица и Брацигово, са се бунтували до най-късно. Батак, начело със семейство Трендафилови, отбива атаките, но след като са пратени турци, за да може да се сключат преговори, се събират оръжията на българите и се дават на турците. Ахмед аа Барутанлията заповядва пълно убиване на населението и това е постигнато, като е извър-

шено клане на всичките българи в града. Брацигово най-дълго издържа на атаките на турците в целия революционен окръг. Начело с Васил Петлешков се удържат многобройните атаки, но и там е извършено клане. След като Стамболов в Търново разбира, че действия има в Панагюрско, той не вдига въстание, защото много голямата армия се позиционира в Търново, а обявява въстанието в Габрово и Троян. Бачо Киро и поп Харитон създават чета, която отива в Дряновския манастир. Въпреки че отбива многобройни турски атаки за 10 дни, тя е смазана, а населението е избито. Въстанието в Габрово и Троян е потушено както и в Сливен. Въпреки неуспеха на въстанието, то има голям отзвук в Европа и довежда до поредната руско-турска война, която ще се окаже освободителна за българите.

Боян Василев, 4а

Очи в очи

Лято, здравей, здравей!

Броени дни преди да започне лятната ваканция, посетихме малките ученици, за да им зададем последните си въпроси, но само за тази учебна година! Споделиха ни къде ще си почиват и дали четат книгите от задължителната литература.

Натали, 3а:

- Какво обичаш да правиш през лятото?
- Обичам да си почивам и да ходя на почивки.
- Кое място искаш да посетиш това лято?
- Може би други държави.
- Четеш ли книгите от списъка за лятото?
- Да, чета ги.
- Изброй три неща, с които свързваш лятото.
- Игра, щастие и почивка.

Василена, 1а:

- Кое място искаш да посетиш това лято?
- Слънчев бряг.
- На какво ти ухае лятото?
- На слънце, погорещо от всякога.
- Три твои любими летни храни или напитки?
- Сладолед, кола и скрежина.

Александра, 3а:

- Обичаш ли лятото и защо?
- Обичам го, защото няма учене.
- Как се справяш с жегата?
- Ходя на басейн

всеки ден.

- Решаваш ли задачи през лятото?
- Решавам само когато поискам.
- С какви цветове ще нарисуваш лятото?
- Жълто, синьо и зелено.

Димитър, 3а:

- Какво обичаш да правиш през лятото?
- Обичам да играя видеогри и да ходя на море и басейн.

- Къде ще прекараш лятото?
- На Приморско с мои приятели.
- Кое място искаш да посетиш това лято?
- Искам да посетя Дяволското гърло.

Яна, 1а:

- Кое място искаш да посетиш това лято?
- Слънчев бряг.
- С какви цветове ще нарисуваш лятото?
- С цветни.
- Обичаш ли лятото и защо?
- Обичам го, защото е по-топло.
- Ще решаваш ли задачи през лятото?
- Да.

Дуйду, 1в:

- С какво свързваш лятото?
- С морето и слънцето.
- С какви цветове ще нарисуваш лятото?
- Червено, жълто, оранжево и синьо.
- Ще четеш ли книгите от списъка за лятото?
- Да.
- Решаваш ли задачи през лятото?
- Да, много.

Жана, 3в:

- Какво обичаш да правиш през лятото?
- Най-много обичам да плувам и да излизам с приятели.
- Изброй три неща, с които свързваш лятото.
- Слънце, плаж и басейн.
- С какви цветове ще нарисуваш лятото?
- Ще го нарисувам със синьо, жълто и зелено.
- Решаваш ли задачи през лятото?
- Ако не са задължителни, не решавам.

Дени, 1а:

- Кажи ни три твои любими летни храни или напитки?
- Фанта, сок и кола.
- На какво ти

ухае лятото?

- На море.
- С какви цветове ще нарисуваш лятото?
- Жълто.

Кристиан, 3в:

- Какво обичаш да правиш през лятото?
- Обичам да чета енциклопедии.
- Къде ще прекараш лятото?
- В Плевен.
- Къде искаш да отидеш това лято?
- Искам да отида в Швейцария.
- Четеш ли книгите от списъка за лятото?
- Да.

Белен, 1в:

- Къде искаш да отидеш това лято?
- На Хавай.
- Изброй три неща, с които свързваш лятото.
- Слънце и море.
- Какво обичаш да правиш през лятото?
- Да играя с моите братовчедки.

Магдалена, 3г:

- Обичаш ли лятото и защо?
- Обичам го, защото ходя на море и на село.
- С какви цветове ще нарисуваш лятото?
- С червен, розов, жълт, син и зелен.

- Как се справяш с жегата през лятото?

- Не много добре.
- А три твои любими летни напитки?
- Сок, кола и лимонада.

Ана-Мария, 1а:

- Обичаш ли лятото и защо?
- Да, защото може да се ходи на море.
- Къде ще прекараш лятото?
- На село.

Михаела, 1а:

- Какво обичаш да правиш през лятото?
- Да ходя на море.
- Кое място искаш да посетиш това лято?
- Златни пясъци.
- Три любими летни храни?
- Ягоди, диня и пъпеш.

Стефания Петрова, 7б
Яна Янева, 7б

Красиви сгради

В дома на Мелпомена

„Да, този свят е сцена, където всички хора са актьори и всеки има миг, в който трябва да влезе и излезе.“

Уилям Шекспир

Сред най-красивите и старинни сгради в нашия град е тази на Драматично-куклен театър „Иван Радоев“. Плевенският театър е един от най-старите професионални театри в страната ни и има изключително богата история. Театърът е открит през 1919 г. Но няколко години по-късно той бива опожарен. Благодарение на формирания тогава театрален комитет, на 17 октомври 1926 г. сезонът и новият театър са открити с представлението „Змейова сватба“. А през 1938 г. е поставено и първото представление за деца – „Динко Мързелана“. През 1937 г. се оказва, че само за

един сезон, 18 години след първата премиера, в театъра са изиграни 272 представления с 64 112 зрители.

Театърът е шедевър на европейската архитектура. Разполага с четири сцени: Голяма сцена, Камерна сцена, сцена „Фоайе“ и Арт клуб. Голямата сцена е най-пищна с оглед на многобройните декоративни елементи, елементи с позлата, стъклени осветителни тела и гигантски полилей, който блести в средата на залата.

Театърът е красив не само по своята архитектура. Красив е, защото винаги изненадва и вълнува. Красив е, защото радва сетивата и

приюти ли те, усещаш онази тръпка на истинско умиление и благодарност. Театърът има своите малки невидими ключове, с които отваря сърцата ни, променя мирогледа ни и ценностната система, защото в него не се играят просто роли. В него се пресъздава действителност, която е актуална във всеки един времеви параметър. Действителност, която е множество от много други такива, които вече са били създадени. Театърът препраща към друга, позабравена реалност. Но, разбира се, театърът ни не би бил толкова интерес и завладяващ без своите актьори: Адриан Филипов и Ива Николова, които освен многобройните роли, ръководят и Детската театрална студия, Антъни Пенев, Сергей Константинов, Асен Данков, Бориса Сарафова, Диана Ханджиева, Дориана Гълъбова, Екатерина Стоянова, Елица Анева, Генади Николов, Георги Ангелов, Георги Енчев, Ирина Ненчева, Иван-Александър Дойчев, Камелия Хабит, Красимира Кузманова, Валентин Василев и още много други имена, известни в плевенския театър. От сцената на театъра актьорите из-

живяват своята роля. Емоциите и чувствата, които предават на зрителя, са несравними. Успяват да вълнуват и да оставят дълбоки следи, имат пълната власт да направят пред очите ни неудобната истина и да устремят погледа ни към важното. Всички те са достойни за уважение, защото там, на сцената, оставят цялото си сърце и душа, и ние, зрителите, се пото-

пываеме в магията на драматургията и единственото, което трябва да направим, е да им благодарим за емоцията, преживяването и за всеки миг от тази приказка.

Театърът и актьорите – едно старо дружарство, изплетено от вечна любов. Любов, на която е заложено да бъде забавна, друг път трагична. Да бъде пленяващ репертоар от велики чувства, личности с и без маски, показващи, че животът е ужасно прекрасен и прекрасно ужасен, което прави самата любов едно изкуство. Изкуството да бъдеш артист. Театърът е едно изкуство, което тази вечер се ражда и тази вечер умира, и каквото остане в душата на актьорите и в душата на публиката, това е! Затова нека запазим всяко представление в душите си и в дъжд, и във вятър – пак на театър!

Яна Янева, 7б

Поколение Z – лицето на XXI век

Непокорни. Непримирими. Искани и търсещи. Безцеремонни. Устремени. Можем да намерим още безброй много епитети, които биха прилегли безпогрешно на поколението Z. Свикнали сме като общество да слагаме етикети на всичко. Да определяме с поглед или дума един човек. Да го слагаме под общ знаменател, без дори да се питаме какъв път го е довел до мястото, където го срещаме.

Поколение Z не прави изключение. „Днешните млади за нищо не стават“, „Само парите го интересуват“, „Обсебен е от този телефон“. Чували сме страшно много пъти тези фрази. Чуваме ги и ще продължаваме да ги чуваме. Защото живеем във време, в което нищо не е сигурно и светът се мени всяка изминала секунда; живеем във време, в което посредствеността е норма и трябва да я приемеш, преди да бъдеш обявен

лията и труда, които си готов да вложиш в името на една цел. Свободен си да изказваш умерено мнението си, да предприемаш нови приключения, да си независим. Как да не ми харесва това? От друга страна, истински се отвращавам от някои черти на XXI век. Великата амбиция по принцип я обичам, но не и когато води до пагубни чувства и стремежи. Не можеш да бъдеш щастлив на гърба на друго. Не можеш да пе-

челиш безскрупулно, без да се питаш що е то добро и зло, честно и несправедливо, праведно и неморално и гледайки само личния си егоистичен интерес. В XXI век трябва да си отчасти безскрупулен, да си готов докрай да преследваш своето, да се опитваш да се вместиш в едни рамки, които няма как да паснат на всички ни, но които все пак се опитваме да очертаваме. Не ми харесва дигитализацията, колкото и да си оби-

за екстремнен аутсайдер; живеем във време, в което се очаква сам да вземеш най-правилните и уникални решения, без да приемаш помощ. В ето такова време това последно поколение трябва да събере частиците от себе си и да съгради първо личността си, след това групата, приятелския кръг, семейството, кариерата, успехите. Трябва да съумее да балансира между стотици малки и големи роли. Без да се оплаква, без да иска повече, без да се оправдава. Ами вие, връстници мои? Как бихте отговорили на въпроса дали харесвате времето, в което живеете? Замисляме ли се често? Аз бих се поколебала... И ще погледна въпроса и от двете страни. От една страна, страшно много ми харесва това време. Има толкова много възможности. Днес искаш това, утре друго. Хващаш едно образование или една работа, после идва ред на нещо ново. Все пак гъвкавостта и уелото приспособяване са едни от най-най-важните качества на нашата ера. Искаш пътуване? Свободен си да го направиш, стига разпоредител на мечтите ти да е съпоставим с уси-

чам устройствата и да смятам, че ме улесняват и разтоварват. Тази електронизация необратимо води до обезличаване. Изглеждаме безкрайно щастливи на всички споделени в социалните мрежи снимки, но не намираме силата да споделим болката просто защото трябва да сме силни или решаваме да не натоварваме другите с нея. Но какво стои зад това привидно щастие, знаеш ли? Ще припомня началото на един безсмъртен роман: „Всички щастливи семейства си приличат, всяко нещастно семейство е нещастно посвоему“. Истината е винаги многолика и никога общовалидна. Всички ние сме различни, уникални сами по себе си, със своите собствени виждания и ценности. За какво въобще тогава ни е това понятие *Поколение Z*? Освен възрастта друга прилика аз не виждам. И все пак всички сме част от едно общество, от един свят, който трябва да изградим заедно. Погледнете се добре – и отвътре, и отвън. Харесва ли ви бъдещето, което виждате?

Божидара Павлова, 10в

Урок № 2

Наръчник за дипломати

В първата статия от брой 52 говорихме за някои единични случаи на дипломатическа намеса. Този път ще споменем сценарии, свързани с държането на дипломата в група от хора.

Когато дипломатът говори с много хора едновременно, трябва да е възможно най-отпуснат. Трябва да създаде такова чувство с езика на тялото си, че другите да го смятат за отворена книга. Ключът към доверието е искреността. Тази искреност има свойството да се излъчва от някого, чиито жестове са свободни. Езикът на тялото на дипломата трябва да е точно това – свободен, естествен, непринуден и леснодостъпен за другите. Дипломатът обаче трябва да е способен да декодира и този на хората, с които общува. Накъде отива погледът, колко често някой се усмихва, колко често някой въздиша тежко, дали някой има навика да прави нещо с ръцете си, когато е нервен. Малките неща в простите разговори са това, което има голямо въздействие над решенията на дипломата.

Това трябва да става автоматично, но истинската работа на дипломата започва, когато той улови лъжа да му се казва право в очите. Какво бихте направили в тази ситуация? Всеки може да разсъждава по различни начини по този въпрос, но дипломатът ще *направи* само едно – нищо. Както казахме, задачата на дипломата е да деескалира вместо да ескалира. Правенето на нищо не вреди директно на никого. Всъщност повече помага на дипломата. Дава му възможност да наблюдава, дава му свободата да прави свои изводи доколко надълбоко ще продължи тази лъжа и колко хора са свързани с нея. Както в началото казахме, включването на дипломата в група от хора му създава просто казано пречки, които могат да бъдат по-добре определени като „променливи“.

Тези „променливи“ са емоциите на другите. Точно затова интервенцията на дипломата в неправилното време може също да се обясни като „неправилно изчисляване на променливите“. Колкото повече време има дипломатът, толкова повече от тези „променливи“ ще бъдат приблизително изчислени. Изчисляването на риска, както и неговата манипулация, са есенцията на дипломатията.

Действия на дипломата в напрегната ситуация

Да кажем, че лъжата излезе извън контрол. Да кажем, че хора от тази група са наранени и изискват скъсването на всякакви взаимоотношения. Какво прави дипломатът? Това е най-върховото му решение. Това е кулминацията на всичката му работа да комуникира с другите. Тук на него в никакъв случай не му е позволено да бездейства. Нека разгледаме случаящото се по този начин: **ситуация А**, в която дипломатът се съгласява с исканията и къса взаимоотношенията си, и **ситуация Б**, в която той се опитва да ги поддържа с всички. При **ситуация А** нещата се развързват по-лесно на пръв поглед. Лъжецът остава назад, а дипломатът продължава да общува с наранените. Да, изглежда като по-практичният вариант, но за какво говорехме в миналия урок? Дипломатът знае паденията на човека – жажда за власт, пари; тревога и *страх*. Не бихте ли се питали какво би чувствал изоставеният назад човек? Може би *страх*, че всичко пропада изпод краката му; може би *страх* за това, че е сам; може би *страх*, че повече няма да на-

мери приятели. А до какво води страхът? Проблеми. Задачата на дипломата не е ли да решава повечето проблеми, отколкото да създава...?

Ситуация Б е по-сложна, няма второ мнение. Как се очаква да се поддържат добри отношения с някого, който е излъгал до такава степен и е наранил другото? И как се очаква да се поддържат отношенията с наранените, като едновременно се поддържат отношенията с човека, станал причина за нараняването? Сигурно проблемът е толкова затормозяващ, че чак да се откажеш от тази ситуация и да се върнеш на **ситуация А**. Но не бива. Работата на дипломата – деескалация. Това е конкретен проблем за дипломата, върху който той трябва да работи заедно със съдействието на другите. Поддържането на тези връзки е трудно, някой път дори невъзможно. Опитът е важен – в името не само на дипломата, но и на групата.

„В дипломатията има два вида проблеми: малки и големи. Малките ще се разрешат сами, а за големите няма да можеш да направиш нищо.“ – Патрик Макги-нес

Разбира се, тези ситуации са силно опростени, но предават сърцевината на темата. Решението никога няма бъде константа, винаги е различно при различните хора. Може да има седем милиарда дипломати на Земята и всеки да има различно решение. Това е естествено, имайки предвид различните искрени цели на хората. Тези, които нарекох в миналия брой „голямата истина“. Предпазването на тази истина може да кара другите да гледат на дипломата като на себичен човек, но в действителност той мисли най-много за общото благо, макар и да не го споделя.

Николай Петков, 9б

В търсене на неизвестни личности

Знаете ли кой е Илия Вълков, а Юл Браун? А знаете ли, че това е един и същ човек? Всички сме чували за химичите Дмитрий Менделеев, Мария Кюри и Луи Пастър, но малко хора са чували за българския химик Илия Вълков, по-известен сред чужденците като Юл Браун. Негово откритие е известният браунов газ. С този малко известен човек и неговото голямо откритие ни запозна Димитър Димитров в часа по химия.

Роден на 16 април 1922 година, Илия Вълков от малък проявява интерес към техниката и дори проектира радиоапарати. Докато чете „Тайнственият остров“ на любимия си автор Жул Верн, Илия попада на изречението „Мисля, че някой ден водата ще се превърне в гориво“. Това изречение завладява мислите на момчето, което въпреки всички подигравки прави опити да постигне казаното в книгата. По времето на комунизма Илия Вълков е вкаран в затвора в Белене заради слушане на радио-предаване. След освобождаването си през 1950 година той решава, че не може да осъществи идеите си в България и напуска страната. През 1952 година се запознава с Иван Балабанов и двамата заминават за Турция. Още при пристигането си са заловени и изпратени в турски лагер. След 5 години непознат офицер от ЦРУ с фамилия Браун измъква Илия от затвора. Той е изпратен в Австралия, къ-

дето сменя името си на Юл Браун. Юл – английската версия на Жул, и Браун, от човека, който го е спасил от затвора. След доста години опити, през 1971 година, Юл Браун постига невъзможното и преобразува водата в газ, който след горене отново се превръща във вода. Нарича този газ на себе си – браунов. По негово думи „В бъдеще с помощта на това гориво ще можем да караме коли и да за-

хранваме заводи с горяща вода като източник на гориво. И тъй като Земята е покрита на 2/3 с вода вече няма да имаме енергийни кризи...“. През 1977 година Юл Браун патентова откритието си в САЩ и го защитава като българско откритие. За съжаление, нито едно от предимствата на брауновия газ не се използва в България. Илия Вълков умира на 22 май 1998 година в Австралия.

Стефания Петрова, 7б

Зона спорт

Репортер

Пореден спортен успех за талантлив наш ученик. Денис Алиев от 8д клас стана втори на Държавното първенство по жиу-джицу, което се проведе на 14 май в град Ловеч.

Пожелаваме му още много успехи в интересния спорт!

Божидара Павлова, 10в

Златен медал за Валентин Илиев

Разказваме ви за успехите на петокласника в триатлона и за едни от последните състезания, в които той участва

Валентин съвместява с ученето и един от най-трудните и тежки спортове – триатлона. На последното състезание в парк „Кайлъка“, в което се включва, вземат участие повече от 130 състезатели, разпределени в осем възрастови групи. Състезанието се провежда по традиция всяка година в чест на основателя на плевенския клуб по триатлон – Борислав Доков. В тазгодишното издание на турнира по дуатлон взеха участие и 11 състезатели от Украйна (национални състезатели от Донецка област). Валентин участва в първа възрастова група (11-12-годишни), като трябваше да преодолее трасе от 1 км бягане, 5 км колоездене, 0.5 км бягане. Той пребори конкуренция от 29 участници, като показва издръжливост и бързина в бягане и колоездене и заслужено взе златния медал в своята възрастова група.

Дуатлонът е част от семейството на триатлона. Това е дисциплина, която включва бягане, колоездене, бягане. Друга дисциплина, част от триатлона, е акватлон, в нея състезателите мерят сили в бягане, плуване, бягане. А класическият триатлон включва в себе си плуване, колоездене, бягане. Три съвсем различни дисциплини, които се изпълняват една след друга на състезанието. Това е изключително тежък спорт и изисква много тренировки, издръжливост и силна воля. Валентин тренира от 5-годишен, като се готви усърдно и взема участие в различни състезания. За крехката си възраст има в актива си повече от 50 медала! В началото на годината участва в състезание по планинско бягане „Сторгозия рън“ и се класира на четвърто място. А в началото на юни Валентин участва със своя

баща и треньор Иво Илиев и в марафон „Плевен“ в дисциплина шафета 2x10.5 км и завърши на първо място. Забележителните умения на петокласника блеснаха не само там, но и на дуатлона, провел се през месец март в град Карлово – „Карловска пролет“. Триатлонът изисква изключително много време за тренировки. Валентин с много упоритост успява да съчетава училищните занимания със спорта. Плува четири пъти седмично, а тренира колоездене и бягане по три пъти в седмицата, като на всяка тренировка пробягва 5 км, а с колелото изминава повече от 20 км. Тепърва започва да отдава голямо внимание на подготовката си, тъй като вече влиза в активен състезателен сезон, през който му предстоят редица състезания. Въпреки натовареното ежедневие Валентин Илиев се справя отлично както в училище, така и в спорта. Пожелаваме му много бъдещи успехи и покорени върхове!

Яна Янева, 7б

Първенец във водата, първенец в учението

„Ако искате да бъдете най-добрият, трябва да правите неща, които другите хора не желаят.“

Майкъл Фелпс

И друг път във вестника сме ви разказвали за успехите на Тодор Тодоров (7в) в басейна. Решихме отново да ви срещнем с него, защото спортните постижения и устремът му са впечатляващи.

- Често участваш в състезания по плуване. Разкажи ни малко повече за тях.

- На 13 май бях на състезание в гр. Сандански. Това беше Международно състезание, в което участвах със своя отбор. Там завоювах три медала, едно четвърто място и станах втори по точки на FINA. Медалите ми са златен на 100 м кроул, сребърен на 50 м бъртерфлай и бронзов на 100 м делфин.

- На колко състезания си бил до момента?

- Състезавам се от 2017 г., като оттогава съм участвал на близо 200 състезания.

- Кога започва състезателният сезон и колко често имате състезания?

- Състезателният сезон започва всяка година от октомври и продължава до юли месец следващата година.

- В какви дисциплини участваш и в коя от тях си най-уверен?

- Ами в момента гледам да участвам в доста дисциплини, като най-уверен се чувствам на 50 м кроул.

- Къде се провеждат състезанията?

- Най-често се провеждат в стилиния басейн „Диана“.

- Какво е състезанието, за което се готвиш в момента?

- В момента наблягам върху подготовката си за Държавното първенство, което ще се проведе в края на тази година.

- Колко медала имаш до момента?

- В момента имам около 90 медала.

- От кога се занимаваш с плуване и как избра точно този спорт?

- Избрах този спор поради причината, че аз имах астма и по някакъв начин тази астма трябваше да се излекува. Затова майка ми и баща ми ме записаха да плувам. Започнах на 6-годишна възраст, като оттогава досега съм при моя треньор Кирил Бъчваров.

- Какво за теб е спортът?

- Плуването е един много хубав спорт, в който ти изграждаш самия себе си, започваш да мис-

лиш по един различен начин, спортът винаги ти дава увереност. Докато градиш себе си, ти се подобряваш във всичко останало, ставаш един по-добър човек – и физически, и психически. Самото ти държане е по-различно. И ако се задържиш в бъдеще, в който и да е спорт, ти винаги ще бъдеш номер 1. Проблемът е, че много деца след определена възраст започват да пушат или да приемат наркотици. Настрани от тях може да държи спортът, защото той те изгражда като дисциплиниран.

- Кое е по-важно – спортът или училището?

- Ами това са две много важни неща. Вече обясних за какво е важен спортът, а училището е важно, защото от учението зависи бъдещето ти. Затова ги приемам за равни.

- Имаш ли идол в спорта и ако да, искаш ли да приличаш на него?

- Като всеки един спортист имам своите идоли и това са Майкъл Фелпс и Кейлъб Дресел, който в момента е олимпийски шампион, но не искам да бъда като тях, искам да създам свой начин. Да бъда себе си!

- Има ли някой в семейството ти, който се е занимавал с плуване?

- Да, моята сестра се занимаваше с плуване и това също е една от причините да започна да плувам.

- Кой те подкрепя в това начинание?

- Най-вече семейството ми, моите приятели, съотборници и разбира се, треньорът ми Кирил Бъчваров.

- Какво друго обичаш освен плуването?

- Обичам да излизам с приятели, да общувам с тях, да играя и да бъда със семейството си.

- Как минава денят на един плувец?

- Един плувец държи доста строг режим, като всеки ден е различен. Всяка сутрин ставам в 7:00, след това от 8:00 съм на тренировка до 9:00 ч., прибирам се, уча каквото имам за деня, ходя на училище,

прибирам се, тренирам и като цяло денят ми е изпълнен с тренировки и учене.

- За какво мечтае един плувец?

- В момента мечтая до няколко години да стана добър плувец и да вляза в Националния отбор. Все още не съм се насочил към конкретна професия, но не смятам работата ми да бъде свързана с плуването.

- На какво те е научил спортът?

- Спортът ме е научил на много неща. Да бъда дисциплиниран, винаги да подхождам към всяко едно нещо сериозно и да бъда сериозен.

- Занимавал ли се с други спортове освен с плуване?

- Ами да, в 3 клас заедно с плуването съчетавах и тенис на маса, но след това се отказах и наблегнах изцяло на плуването.

- Как си почиваш?

- След сезона, който свършва юли месец, аз отивам на почивка – най-често на море, с моето семейство.

- Какво хоби имаш?

- Плуването е моето хоби.

- Открил ли си приятели сред съотборниците си?

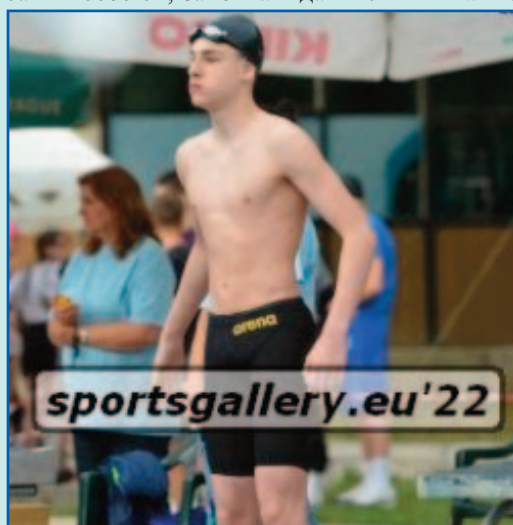
- Да! Това са най-важните и скъпи приятели, защото именно те ме подкрепят в това, което правя, както и аз тях.

- Какви са върховете, които мечтаеш да покоршиш?

- На първо място да стана още няколко пъти държавен шампион на България в каквато и да е дисциплина, да направя свой път в Националния отбор и хората да ме запомнят.

Пожелаваме на Тодор успешно представяне на Държавното първенство и нека продължава да носи на нас, на семейството си и на треньора си хиляди победи за гордост!

Яна Янева, 7б

35 отбивки за лятото

Край на изпитванията, край на ранното ставане! Ваканцията дойде!

Ние нямаме търпение да обумем марафонките и с раница на гръб да пътешестваме из страната, богата на природни красоти. Преди това се допитахме до с Нина Тотева – учител по география в нашето училище, за места, които да посетим това лято. Впечатлени сме от предложенията ѝ и ги споделяме с вас, в случай че още се чудите къде да се разходите.

1. Свещарската гробница близо до Исперих

2. Триградско ждрело – Родопи

По поречието на река Триградска в туристически регион Западни Родопи, по пътя Девин – Триград, на 1,5 км преди селото, е разположено впечатляващото с красотата си Триградско ждрело. То представлява дълбок пролом по течението на р. Триградска, дълбан от нея в продължение на милиони години. Впечатляваща е гледката на величествените отвесни скали, върху които на места растат смърчове и борове.

3. Невястата – Смолян

До Невястата има изградена екопътека. Началото ѝ се намира вдясно от пътя Смолян – Пампорово, непосредствено до арката на манастир „Свети Панталеймон“, а дължината ѝ е около 1 км. Маршрутът е маркиран с туристическа маркировка, изградени са места за почивка с панорамни площадки и са поставени информационни табла за растителния и животинския свят на Родопите. Има маршрути за скално катерене, виа ферата, въжена градина, изкуствена стена за катерене и алпийски тролей, който е на височина от над 30 м.

4. Крепост “Овеч” – Провадия

5. Мишкова нива, с. Кости, с. Българи – Странджа

6. Кръстова гора – Родопи

7. Гробницата в Старосел

8. Вековните секвой близо до Кюстендил

9. Вулканът Кожух в Рупите

10. Село Ковачевица, село Лещен, село Момчиловци

11. Узана – географски център на България

12. Тракийско светилище – с. Татул

13. Побитите камъни край Девня

14. Глухите камъни – Родопи

15. Нос Калиакра

16. Село Свежен – Средна гора

17. Седловината Кончето в Пирин

18. Ивановски скални църкви – Русенско

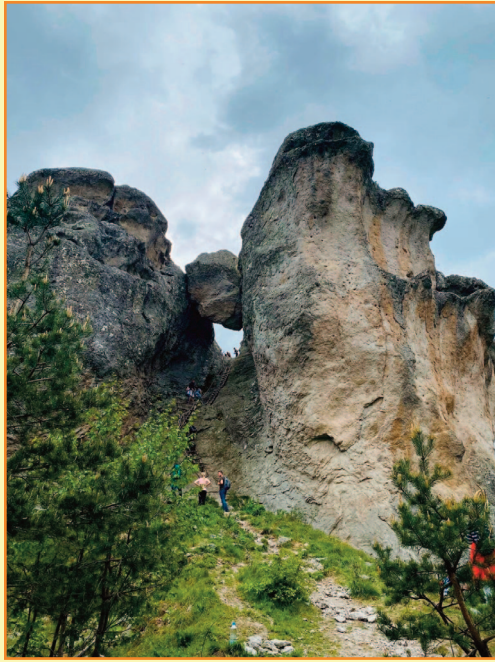

Ивановските скални църкви са разположени край с. Иваново, на 18 км от град Русе. Имат отлично запазени стенописи. За разлика от традиционните манастири,

състоящи се от 1-2 църкви, манахеска и стопанска част, в Иваново има разнообразие от малки скални църкви, параклиси и килии, издълбани на различна височина в скалите на живописния каньон на река Русенски Лом.

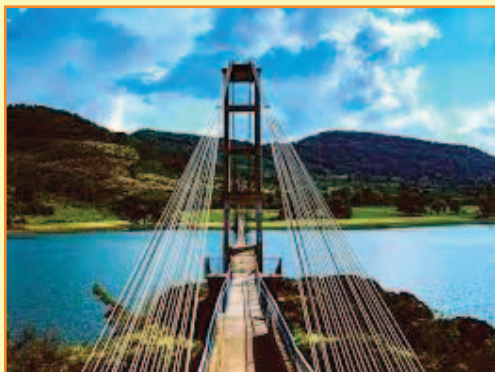
19. Вкаменената сватба край Кърджали

20. Караджов камък – с. Мостово

21. Еменски каньон – р. Негованка

22. Село Лисиците

Лисиците е разположено до единия бряг на язовир “Студен кладенец” и е откъснато от света. Известно е с намиращата се в близост крепост “Моняк” и с най-големия въжен мост в България – 260 метра, който е и единствената връзка на селцето с останалите населени места. За да стигнете до моста трябва да оставите колата си в края на близкото село Широко поле и да вървите по пътека или по жп линията.

23. Язовир “Жребчево” с потопената църква

24. Карстов извор Клептуза – Велинград

25. Пещерата на Св. Иван Рилски

26. Езеро Безбог – Пирин

27. Никополис ад Иструм – край с. Никюп, В. Търново

28. Змийски остров

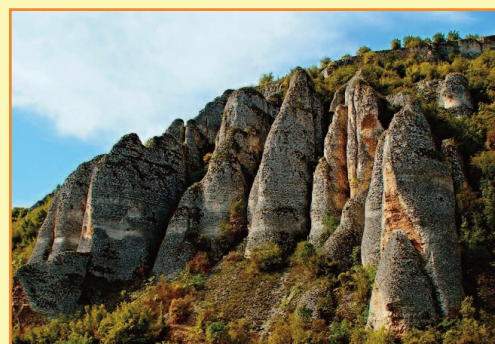
Змийският остров или Свети Тома е един

от петте острова по нашето Черноморие. Получил е името си от множеството сиви водни змии, които са го обитавали. Разположен е северно от устието на река Ропотамо. Преди години археолозите откриха, че най-ранните следи от човешка дейност по това райско кътче земя датират от Ранножелезната епоха. Това е и единственото място в България, в което се срещат диворастващи кактуси. Те са пренесени от ботаническата градина в Братислава по идея на цар Борис III през 1932 г. Любопитно е, че кактусите дават плодове, които са ядливи. Имат големина на синя слива и аромат на ягода.

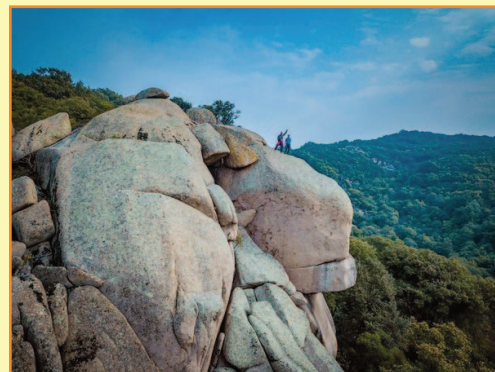
29. Мелнишки пирамиди

30. Куклите край с. Реселец, Плевенско и тектонски грабен „Калето“

31. Лонгоза – Камчия

32. Лъвската глава край Приморско

33. Гейзер – Сапарева баня

34. Агушевите конаци

35. Крепост “Червен”, р. Русенски Лом
Списъкът свършва тук, а ние, развълнувани, посягаме към раницата и фотоапарата и поемаме към първата отбивка. Ако и вие посетите някой от обектите в списъка, изпратете ни своите снимки. Адресът е познат: el_vestnik@abv.bg!

Людмила Венциславова, 11а

Географски рими

Индия

Нека това изложение започне с географското ѝ положение. Република Индия е държава в Южна Азия – това учим ние в нашата гимназия. Жителите на Индия носят типични цветни дрехи, а 26 милиона души живеят в столицата ѝ Ню Делхи. Страната е разположена на полуостров Индустан, а по суша граничи с – внимание: Китай, Непал, Бангладеш, Мианмар, Бутан и Пакистан. На север тя от Хималаите е обградена, а на юг границата ѝ във вода е потопена, защото от Бенгалския залив и необятния Индийски океан е заобиколена. Към Индия се отнасят също ѝ Андамските, Никобарските и Лакадивските острови, брейий край нямат тези сложни имена, Боже Господи! Морските ѝ граници са Малдивите, Шри Ланка и Индонезия – географски граници, описани с поезия. На северозапад казусът за границите става сложен – изглежда, че консенсусът със съседните страни е невъзможен, защото Индия спори с Китай за части от Хималаите и Каракорум, а с Пакистан – за областта Кашмир, а дано се разберат най-после и да сключат мир! По площ страната е на седмо място и се налага точно тук да вметна, че площта ѝ е 3 милиона и 300 хиляди квадратни километра. Мисля сега да ви въведа на Индия в природната среда. Вече казахме, че на север в Индия попадат от Хималаите и Каракорум спорни части, запомни това поне отчасти, защото там често се случват земетресения силни, според мен затова спорят с Китай и нямат отношения мирни! На юг от тях са Индо-Гангската низина и Декан – да знаете, че това не е блато, а обширно плато. По крайбрежията има планини – средно високи – май са кръстени на посоки, казват се Западни и Източни Гати и ми приличат на Родопите ни полегати. На запад в Индия попада част от пустинята Тар и това навярно има своя чар, но чуйте – периодично сух и влажен мусон се редуват и така стопанската дейност на хората преобразуват – няма как, съобразява се народът, щом променя се индийската природа. Най-големите реки Брамапутра и Ганг от Хималаите извираят и в Бенгалския залив най-голямата делта на планетата формират. На северозапад река Инд протича и в общите води се втича и пак на седмо място страната се нарежда след Бразилия, Русия, САЩ, Канада, Китай и Индонезия, по общото количество на водни ресурси – в десетката влиза на световните мокри конкурси. Индия е богата на разнообразни изкопаеми полезни и находища на нефт и газ по места крайбрежни. Въглища, желязна руда, боксит и уран има в платото Декан. Ако ви трябва злато и сребро – на север вие се насочете, а за скъпоценни камъни на юг се разходете. Да поговорим за индийското население и за неговото разделение. По брой на населението Индия е след Китай на второ място, но средната му гъстота три пъти над китайската властва. В Индия раждаемостта не се ограничава и за това тя Китай побеждава. Нарастването на населението все по-високо става и скоро Индия ще е най-многолюдната държава. Сега населението ѝ е милиард и половина ще расте с всяка изминала година. Ако измерим градското население на Индия в проценти, само 32% са те по документи. Основната част от индийците живеят по крайбрежията и в Индо-Гангската низина вместо да се бутат с младежите в града. Делът на младото население е шест пъти по-голям от този на възрастното поколение. Годишно около половин милион индийци емигрират и щастieto си в други страни намират. Много от тях учат и в нашите университети, за да станат научни авторитети. В страната официално са признати 21 езика – леле, сигурно затова често се занимават с музика, че и с хилядите им диалекти си представям само обратни ефекти. Все пак Хинди е езикът най-разпространен, официален или не, ще е труден той за мен. Добре, че наред с него се използва и английски – това вече е факт късметлийски. От населението към 80% изповядва индуизъм, 14% – ислям, 2,5% – християнство и 0,8 – будизъм. Да насочим нашето познанство към индийското стопанство. По БВП Индия е в региона на трето място, а в света да е седма се чувства прекрасно. По БВП/човек се нарежда в света на място 142-ро, но и това може да се промени скоро. В икономиката ѝ съжителстват технологии модерни с производство примитивно и нископродуктивно. В БВП земеделието и индустрията взимат превес, а делът на услугите е нисък и труден за бизнес. Индия е на второ място след Китай по производство на ориз и пшеница и на шесто в света по царевича. Индия заема места челни, че манго, юта и сусам произвежда в количества внушителни. Страната е сред водещите в производството на електроенергия, металите и текстила и годишно там се произвеждат към 5 милиона автомобила. А знаете ли какво е индийската рупия – това е тяхната официална валута. Над 900 млрд. щ. долара е оборотът във външната ѝ търговия – много ми звучи това, каква щуротия! Но за беда в Индия има най-много работещи деца. В предградията на големите градове бедното население преобладава и в северните земеделски райони то продължава. Сега ще трябва да разберете какво е индийското административно делене на градовете. Страната е разделена на 29 щата и 7 съюзни територии и това са факти, а не празни теории. Съюзната столична територия Делхи включва група градове, от които е столицата на страната – Ню Делхи. Други големи градове са Мумбай, Хайдерабад и Бангалор и тук ще спра, че видях голям зор.

Виктор Иванов , 96

Китай

Централни и източни части на Азия заема, умерени и тропични ширини превзема, с 14 държави по суша граничи, с четвърто място по площ се окичи. Три морета бреговете му мият, и разнообразие в природата не крият, пустини, планини високи, плата и равнини широки. Валежи по крайбрежието падат, мусони за това помагат. Яндзъ и Хуахъ в Китай протичат, едни от най-дългите реки ги наричат, водите им за транспорт и напояване използват и какво ли не по тях превозват. Вец-ове и язовири на тях са изградени, така си решават енергийните проблеми, полезни изкопаеми всякакви има, можеш да инвестираш в някоя мина. Това е най-многолюдната страна в света, населението живее повече в града, равнините и крайбрежието предпочита, на пустините и планините не налита. В Китай мъжете са повече от жените, това е рядкост за страните, 56 етнически групи има, и се произвежда много коприна. На 300 езика чудесно общуват, и порцелан красив умело рисуват. Страна с древна история и култура, заради която безспорно си струва да бъде лично посетена и по достойнство оценена. Конфуцианци и будисти преобладават, християни и мюсюлмани не ги смущават, произвеждат ориз и пшеница, за да нахранят всички дечица. На първо място са в света по производство на меса. Морски дарове и риба също има доста, и не е задача никак проста да ви опиша аз Китай, прилича той на земен рай. Производство на автомобили кипи, и страната смело външна търговия върти, химически продукти и машини, и разни технологии любими. Милиардери много има там, но пък за голям срам, други живеят много бедно, а това никак не е редно! На 31 административни единици е разделен и е чудесно уреден, бележи икономически подем с всеки изминат ден. Ако отидеш в Китай, виж Пекин и Шанхай, Хонконг, Макао и Китайската стена посети, ще останеш очарован от тези красоти! Моника Янкова, 96

Борислава Иванова, 5г

Гледна точка

Да четем критично

Истории за студенти и общуването помежду им са били писани и продължават да се пишат. Историята на Елисавета не започва убедително, началото не е грабващо, а развитието – някак монотонно и точно когато си готов да оставиш разказа недочетен, стигаш до изречението: „На това, което най-много ти трябва, му обръщаш най-малко внимание.“. Няма как този въпрос да не предизвика размислите на читателя. Кое ми трябва и защо? А какво важно за мен, пренебрегвам? „Привилегии в живота“ вълнува, провокира човешкото любопитство, за дава философски въпроси и оставя читателя да намери своя отговор. Ако трябва да използвам само една дума за разказа, тя би била *изкуство*, защото изкуството не трябва да е хубаво или разбирано еднозначно, а да те накара да почувстваш нещо.

Вяра Димитрова, 10б

Разказ

Привилегии в живота

Беше четвъртък сутрин и бързах за лекции. Мразех четвъртъците, откогато ми показаха седмичното разписание. Реших да кандидатствам с философия и социология, мислейки, че няма да се изисква толкова много от мен, а се оказва съвсем обратното. Имах да предам две есета относно „Държавата“ на Платон и „Митът за Сизиф“ на Албер Камю. Пред входа на факултета ме посрещнаха две момичета. Ако не се лъжа, бяха от групата ми за проект по метафизика. – Извинявай, ти ли си Елисавета? – попита ме по-високото. Имаше къдрава кестенява коса, задържана с шнола назад, и държеше подръка голяма папка с листи. – Да, здравей! – Казвам се Ана, а това е Кристина. – отдръпна се настрана, за да мога да я видя по-добре. – Приятно ми е – каза Кристина, като ми се усмихна плахо, на което отвърнах с дружелюбно кимване. – Предполагам, ще обсъждаме проекта ни по метафизика – казах и посочих вратата. – Имам лекция скоро и е важно да не я пропусна. Може ли след това? – Не се притеснявай, просто щях да ти дам да попълниш едно нещо, което направих, за да ни помогне да се организираме по-бързо. Момент само... Ето, това е. – от папката си извади лист. Преди да ми го даде, го прегледа набързо. – Нищо особено, просто какви интереси и становища имаш по темата. – А, благодаря – взех листа и го сложих в чантата си, като не видях какво пишеше на него. – Ще го погледна веднага, щом мога. – Чудесно. До после, Елисавета. – Ели е достатъчно. – Както пожелаеш. На листа също пише и номера ми, така че можеш да ми пишеш по всяко време, ако имаш въпроси. Чао засега – мелодично каза Ана. – Чао – казах на нея и на Кристина, която ми помахаша за довиждане и тръгна заедно с Ана. След лекцията имаш четиридесетминутна дупка в графика, която прекарах в близкото кафене, разглеждайки какво има в социалните мрежи. Сещах се няколко пъти за листа, който Ана ми даде, но предпочетох да се занимавам с него по-късно. Последва втора лекция, през която едва успяха да се концентрирам. Не помислих втори път преди да се прибера в общежитието и да поспя. Като се събудих, беше вече три следобед. Веднага си припомних, че есетата имаха срок до седем, а на мен ми оставаха още по три страници на всяко, за да го довърша. Не мислех за друго, а веднага се стрелнах към компютъра и отворих файловете с есетата си, като ги поставих на двете половини на екрана. По този начин щях да мога да пиша малко по-бързо и ако ми хрумнеше нещо за другата тема, щях да мога веднага да го напиша. Минаха се около тридесет минути в непрестанно натискане на клавишите, което със сигурност пречеше на съквартирантката ми да чете, когато на

вратата се почука. Обърнах се и видях как пощенски плик се мушна под нея, след което стъпките на някого се отдалечаваха от стаята ми, кънтейки в коридора. Не можех да позволя на това да ме разсее особено когато бях толкова близо да приключа с едното есе, но, от друга страна, чувството за любопитство ми нашепваше друго. Хвърлих поглед към това, което съм написала досега, и си казах, че малко почивка няма да ми попречи кой знае колко. Като взех плика, ми направи впечатление, че беше недобре залепен. Попитах съквартирантката си дали знае нещо за него, но тя надигна рамене и продължи да чете някаква стара книга, за която ми каза, че е намерила в столовата. Разкъсах плика и извадих съгнатия лист хартия в него. Почеркът беше малко разтеглен и остър в краищата, което ми допаднаше по някаква причина. Писмото гласеше: „На това, което най-много ти трябва, му обръщаш най-малко внимание.“. Помислих си, че е някаква шега или от онези „вдъхновяващи цитати“, които гъмжаха в интернет като пчели в кошер и от вдъхновяващи се превръщаха в дразнещи и празни. Изхвърлих го и продължих работата си върху есетата. Успях да ги предам с пет минути закъснение, но знаех, че имаше хора, които закъсняваха с дни и пак биваха оценени. Все пак почувствах някакво усещане на завършеност и вълна от спокойствие ме обля, като се троснах на леглото си. Съквартирантката ми по някое време е излязла от стаята и ми е оставила бележка да вечерям сама, защото няма да се прибере рано. За жалост очаквах друго, защото рядко имаше някакъв контакт. Да вечеряме заедно бе по-голяма случайност от това да заваря професорите си в добро настроение. Ние дори не се наричахме по имена. Когато имашме да си кажем нещо, просто го правехме. Щеше ми се да можех да променя нещата, но когато се опитвах, или нещо едва се променяше, или недосиването и работата проваляха всичко. „На това, което най-много ми трябва, му обръщам най-малко внимание.“ – Вече разбирам – казах на никого. Никой не отвърна. А ми се щеше някой да ме бе чул и да ме бе попитал за какво си говорех сама. Погледнах часовника си. Стрелките му не бяха мръднали от три часа и секундарникът вече не цъкаше. Навън започваше да се мръква, което значеше, че нямаше да си мръдна пръста за нищо повече. Бърз поглед към чантата ми обаче ме жегна. Бях забравила за листа на Ана относно проекта ни. „Добре, това може всъщност да е добра първа крачка за социализиране.“ Когато го извадих, видях, че въпросите бяха написани на ръка и то с фина писалка. И тогава хладна тръпка мина по гърба ми и дръпна силно някаква струна, опъната на гръбнака ми. Това бе същият почерк от анонимното писмо.

Николай Петков, 9б

Страници на пясъка

Госпожата наизреди книги за задължителен прочит през ваканцията. Догодина ще се мъчим с нови герои, ще нишим други конфликти... Това си мисли всеки ученик в края на учебната година. Този път няма да се опитваме да ви убеждаваме колко е важно да отделите внимание на всички книги от списъка. Всяка година броят на учениците, които посягат към тях, стремглаво намалява. Но понеже ние приветстваме четящия човек и не обичаме думата „задължително“, искаме да ви приканим все пак в плажната чанта да сложите четиво по ваш вкус, с което да ви отпочивате на плажа. Е, за кое заглавие се сетихте? Какво по-хубаво от това да събираме витамин D, докато пътуваме през световите, докосваме се до вълнуващи истории, опознаваме противоречиви герои и дълбаем вечните въпроси. Четете – през това лято, през тази година, вечно четете. И ще сте богати, вечно богати...

При библиотекарката

Срещнахме се с библиотекарката Гинка Русанова, за да ви разкажем за най-запалените читатели в нашието училище и за техните интереси.

- Кои са най-редовните читатели?

- Със сигурност най-активни са второкласниците! Тепърва научили се да четат, те проявяват интерес към книгите.

Споделя с нас, че едно най-търсените четива е увлекателната поредица „Хари Потър“ и че новите издания привличат вниманието на младите посетители.

- Колко книги най-много е вземал един ученик за изминалата учебна година?

- Един любознателен второкласник е взел общо около 160 книжки за тази година. Друго момиче, също от втори клас, е взело около 100.

- А учителите идват ли да вземат книги от библиотеката?

- Да, разбира се! Библиотеката не само разполага с класически заглавия, включени в учебния план, а и с всякаква литература, която се обновява периодично. Учителите, освен че се подготвят за часовете, успяват да отпочинат с някое интересно заглавие.

- Кой е най-предпочитаният жанр сред по-големите?

- Бих казала научната фантастика. Със сигурност най-търсени са фантастичните романи.

Според библиотекарката повечето деца предпочитат да закупят книгите си, тъй като има по-голям шанс да ги препрочетат, но със сигурност не липсват посетители и любознателни

млади читатели.

- А кой жанр предпочитат учителите?

- Ами те предпочитат развлекателни книги като криминални или любовни романи. Зависи от учителя, но най-често идват, за да се подготвят за някой урок.

Когато ние бяхме малки, провеждахме тържества или състезания в библиотеката. Затова попитахме дали все още е така. Библиотекарката ни отговори, че традицията продължава. Библиотеката се превръща в терен на подобни изяви основно около Коледа.

А ако вие все още не сте посетили училищната библиотека, не губете време! Библиотекарката Гинка Русанова ви очаква с широка усмивка, а от лавицата дебне поредното интригуващо четиво!

Цветина Данчева, 7а
Александра Симеонова, 7б

Едно неустойимо книжно предложение

„Стъкленият похлупак“

Романът „Стъкленият похлупак“ от Силвия Плат следва пътя на една млада жена – Естер Грийнуд, към психическото възстановяване. Тя е като всяка една жена на 50-те години на миналия век. След някои трагични събития, които преживява в Ню Йорк, тя започва отново да търси смисъла на своя живот. Губи мотивация и забравя за своите мечти и цели.

Изминава дълъг път, но преоткрива себе си в нова светлина. Естер успява да пренапише своята история въпреки трудностите си. Силвия Плат базира книгата на собствените си преживявания и виждания за живота. Романът успява да се доближи до жестоката реалност и да ни сблъска с истините, които отказваме да приемем.

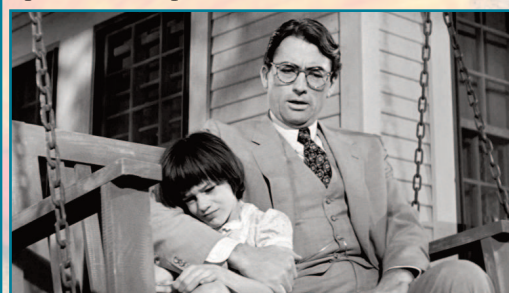
Александра Симеонова, 7б

Книгата или филмът?

Както знаем, светът на книгите и филмите е необятен. Книгите завладяват ума на читателите, развихрят тяхното въображение и ги откъсват от реалността. Те разкриват пред читателите си нови светове, непознати досега, водят ги през приключения и ги образават. Филмите също увличат вниманието на зрителите с нови светове и преживявания, но за разлика от книгите, не позволяват на хората да развихрят въображението си и да пресъздадат сюжета по свой начин в ума си. Така се появява въпросът – „Книгата или филмът?“

В днешно време повечето хора предпочитат филмите, но защо?

Според тях филмът е по-кратка версия на книгата. Един филм трае от 1 до около 2 часа. Смятат, че е по-лесен за разбиране и няма допълнителни детайли и подробности както в книгите. Харесват филмите, защото така могат да си починат от изморяващото ежедневие и да не мислят за задълженията си. Другата част от хората предпочитат книгите, тъй като могат да изградят сюжета в съзнанието си по свой начин и защото имат време да четат в ежедневието си. Някои четат книгите и гледат съответните филмови адаптации. Тогава стигаме до друг въпрос – „Кое е по-доброто?“. Всички сме чували крилатата фраза „Книгата е по-добра от филма.“. Но в действителност невината е така и ето няколко примера за филми, създадени по книги, които са по-харесвани от словесната творба: „Властелинът на пръстените“,

„Магьосникът от Оз“, „Да убиеш присмехулик“, „Кръстникът“ и „Как да си дресиращ дракон“. Хората харесват книгата повече от филма, защото историята не е била представена както читателите са я очаквали, актьорите не са изигравали правилно ролите си, в сюжета има разминавания и много други.

А какви са вашите предпочитания?

Марина Петкова, 7а

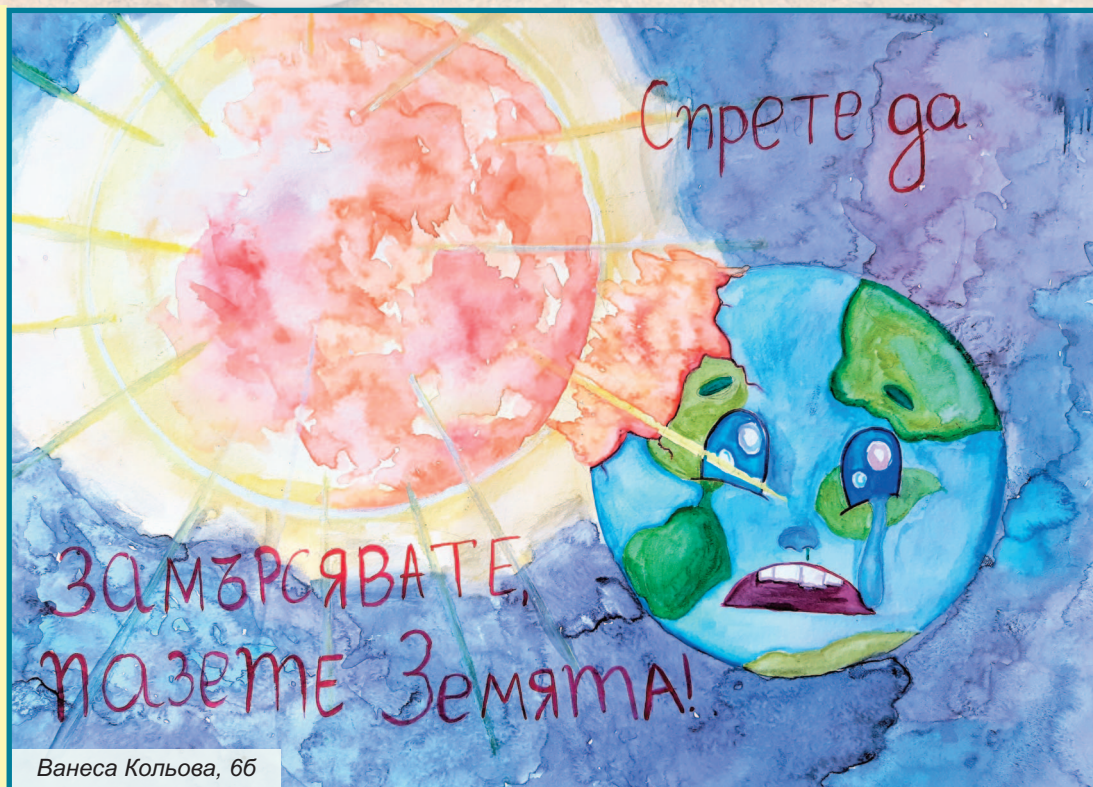
Размисли в края на седми клас...

Още една учебна година почти измина! Сякаш беше вчера, когато бях пети клас и мисълта за бързо отминаващото време бе плашеща. Дали това е част от порастването, или онлайн обучението ускори времето, не знаем...

Пети клас ми се струваше голяма работа, а сега, сякаш мигове по-късно, съм на път да завърша седми. Преди година няхах търпение училището да свърши, но не и сега. Не исках да дойде моментът, за който всички седмоласници се притесняват – Националното външно оценяване. Не исках и да се разделя с класа си и учителите си и да се изправя пред осми клас. Остават още няколко дни до матурите, но и те ще минат бързо. Неусетно ще дойде последният учебен ден и във въздуха ще витаят вълнение и носталгия.

Със сигурност тези три години ще ми липсват и ще се сещам за всички спомени. Ще ми липсват всички тези малки моменти. Те са най-ценни и независимо от възрастта е хубаво да ги пазим. С всяка година, която изминава, искам да се върна назад във времето, когато нещата бяха по-простички. Въпреки целия стрес около изпитите съм сигурна, че и догодина ще ми се иска отново да съм седми клас. А след години, когато завърша, ще ми се струва, че това време е било нищожно в сравнение с живота отвън. Затова съветът, който мога да дам на всички, а и на себе си е, че трябва да ценим времето. За жалост, то минава твърде бързо, защото всички се пускаме по течението. Нека просто спрем за миг и усетим настоящето, то е тук и сега.

Ева Иванова, 7б

Ванеса Кольова, 6б

Забавно

Хороскоп

Месец юли

Овен – През юли ще се превърнете в харизматични лидери, които ще се открояват от тълпата на всяко светско събитие. Ще блестяте със самочувствие и положителна енергия, а всички около вас ще ви възприемат като свой модел за подражание и ще се чувстват комфортно във ваше присъствие.

Телец – Юли ще бъде хармоничен месец за вас и ще се насладите на всеки миг. У вас ще се събуди емпатията и вие ще станете опора за близките си. В същото време ще бъдете пълни с енергия, така че не се страхувайте да я използвате максимално.

Близници – Очакват ви големи житейски промени в личния ви живот и кариерата. Този период ще бъде творчески за вас и ще ви донесе щастие и съдбоносни събития. Не откъсвайте поглед от целта през юли, защото може да срещнете любовта на живота си или да изживеете събитие, което да преобърне живота ви и да сбъдне много от мечтите ви.

Рак – През юли ще имате много енергия и може да прекалите с адреналина. Ще сте неспокойни, а желанието ви за информация също ще бъде необичайно силно. Меркурий ще ви тласне напред и няма да спирате, докато не задоволите желанията си. Внимавайте обаче да не бъдете обхванати от твърде голямо нетърпение.

Лъв – Този месец за вас ще премине в хармония и топлина. Ще се възползвате от способността си да установявате нови взаимоотношения, така че да се срещате с интересни хора.

Дева – Юли ще повиши самочувствието ви. Този месец ще сте толкова уверени, че ще се убедите, че правите всичко възможно, но с този подход можете да паднете много бързо. Ако обаче се научите да го контролирате, за да не навредите на никого, можете да извлечете максимума от него.

Везни – Очаква ви приятна почивка. Ще успявате в работата си без много усилия, което ще ви остави повече енергия и време за отход и дейности, свързани със свободното ви време. Най-накрая ще се срещнете с приятели, които не сте виждали от много време, и отново ще задълбочите връзката си.

Скорпион – Юли ще ви донесе много промени. Благодарение на Уран ще сте склонни да изследват неизследваното и да експериментирате. Тъй като това ще ви помогне в много аспекти на живота, вие ще се придържате към това мислене дори в бъдеще.

Стрелец – Поради влиянието на Сатурн ще сте упорити и вероятно ще се опитате да поддържате традиционните ценности на всяка цена. Ще се постараете да ги приложите към децата или близките си и това може да ви навлече проблеми.

Козирог – През юли на повърхността ще изплуват проблеми от

миналото, които ще трябва да решите окончателно. Това ще са проблеми, свързани с конфликт в семейството ви, който сте смятали за приключен. Не гледайте негативно на това и се опитайте да го възприемете като предизвикателство за укрепване на семейните ви взаимоотношения. Всичко може да бъде обяснено, но е необходимо да сте отворени за това.

Водолей – Юли е подготвил множество предизвикателства за вас. Ще можете да се възползвате от неукротимата енергия, с която ще бъдете изпълнени през месеца. Спортите ще ви дават устрем, а това ще се отрази положително на настроението и физическото ви състояние.

Риби – През този месец няма да може да се познаете заради импулсивните си реакции. Трябва да сте внимателни и да се опитате да не казвате неща, за които може да съжалявате след това. Опитайте се да избегнете ситуации, при които може да се стигне до известна остра размяна на мнения. Вместо това прекарвайте повече време сами и посветете времето си на някои творчески занимания.

Людмила Венциславова, 11а

Консумирай лятно настроение

Разхлаждащи идеи за горещите дни

През лятото търсим всевъзможни начини да се охладим. Нека не се ограничаваме до стоенето вкъщи под климатика. Предлагам ви няколко интересни възможности, с които ще направите деня си по-интересен и ще се отпуснете.

Домашно направен нектар с топка сладолед

Сигурни сме, че нужните продукти ще се намерят във всеки дом: един компот от плод без семки (например кайсия, праскова и др.) и сладолед по избор, но ако искате да се усети максимално

бъз, като ви трябва малко количество, защото обикновено той е много сладък. След това се разрежда с вода, която може и да е газирана, и накрая се прибавя и сокът на един лимон. Може да прибавите ледчета или резенчета лимон, които да плуват в чашата ви.

Цветина Данчева, 7а

Ягодова лимонада

Нека ви предложи и една чудесна рецепта за ягодова лимонада, която ще поддържа доброто ви настроение дори през по-мрачните дни.

Продукти:

ягоди – 500 гр
газирана вода – 750 мл
захар – 5 с. л.
лимони – 2 бр.
прясна мента – 5 бр.

Инструкции за приготвяне:

1. Изцедете сока от единия лимон и половината от другия. Останалата половинка нарежете на филийки и след това на четвъртинки.
2. Измийте ягодите, почистете ги от дръжките и ги сложете в каната на блендера.
3. Добавете захарта, ментата и лимонения сок и пасирайте, докато се получи хомогенно пюре.
4. Прехвърлете го в кана и налейте отгоре газирания вода, като разбърквайте внимателно. Добавете нарязания на парченца лимон, една шепа лед и налейте в чаши. Може да украсите с листенце мента.

Насладете се на лятото с тези рецепти!

Марина Костова, 8г

вкуса на плода, ви трябва ванилов или сметанов сладолед. Също така ви трябва пасатор, чаша и сламка, за да се чувствате сякаш сте на екзотичен остров. Първата стъпка е да използвате пасатора, като направите компота на гъст сок. Втората стъпка е да сипете вече получената напитка в чаша и да сложите отгоре топка сладолед. Следва най-приятната част – изпиването на невероятната напитка.

Лимонада от бъз

Продуктите, от които се нуждаете, са сироп от бъз, вода и лимон. Рецептата е много лесна за изпълнение, но се получава уникален резултат. Първо се налива сокът от

Физиката в акростих

Физиката никак не е лесна, но задълбочиш ли се в нея, става интересна.

Искаш всичко бързо да научиш и в живота тези знания да включиш.

Закони за скорост и път, на Паскал, Архимед, Ом и Хук,

И процеси, и принципи – първи, втори, трети разнищи

Какво е звук, инфразвук и ултразвук научих.

А сега ваканция се задава и почивка за мен от физиката се очертава.

Светлозар Нинов, 9б

Много знания по физика получихме,

Ето, девети клас почти приключихме,

Характеристиките на звука изучихме,

Архимедовия закон научихме.

Нищо не ни се опря,

И тока ни не спря,

Че за веригите електрически,

Нашата учителка преподаваше стратегически

И ни изтърпя стоически!

Важно беше да разберем,

Ъ-ъ-ъ, че съществува топлообмен,

Лесно усвоихме напрежението,

Не ни затрудни и съпротивлението.

И така, дойде край на забавлението!

Моника Янкова, 9б

Ежедневно тя ни заобикаля,

Нито пък изчезва, нито се създава.

Ето че отново като хамелион се преобразява,

Работата много ѝ се отдава.

Голямо разнообразие тя ни предоставя.

И лесно пак от тяло на тяло се предава.

Ясно беше то накрая, физиката пак ни покорява!

Сиана Димитрова, 9б

Фантастична е тази наука

И навсякъде около нас блика.

Законите ѝ са безчет

И затова се изучават навред.

Когато ги опознаем,

Армия от знаещи ще станем!

Александра Богданова, 9б

Смях в класната стая

Ученик: Вие можете ли да правите кълбо напред?

Учител: Можех, ама преди да стана 120 кило...

Учениците говорят в началото на учебен час.

Учител: Гълъбчета мои, така ли ме посрещате?

Марина Костова, 8г

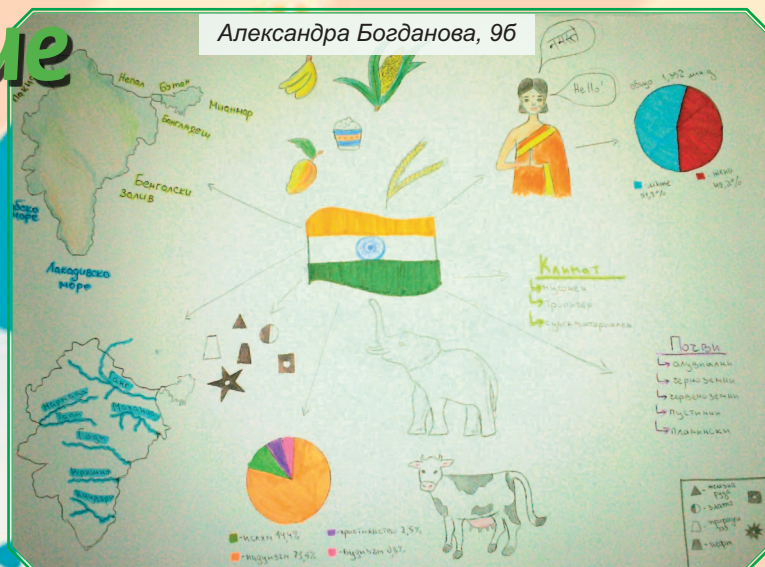
Момчил Белинов, 6а

Околосветско пътешествие

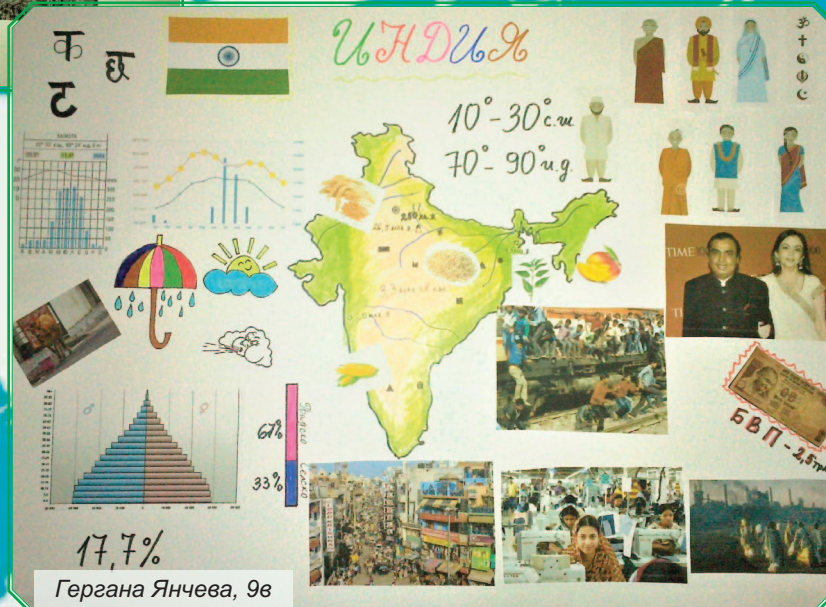

Александра Богданова, 9б

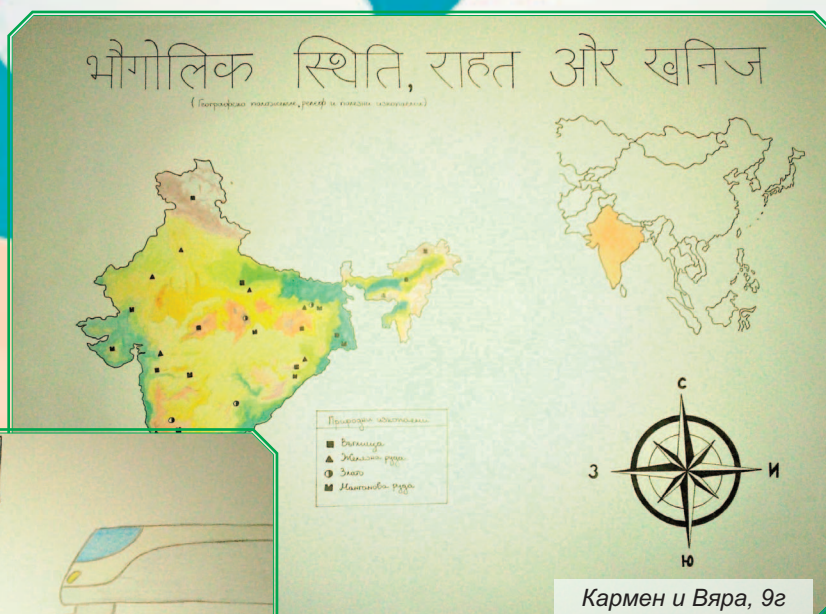
Учим и творим в
часовете по
география!

Светлозар Нинов, 9б

Гергана Янчева, 9в

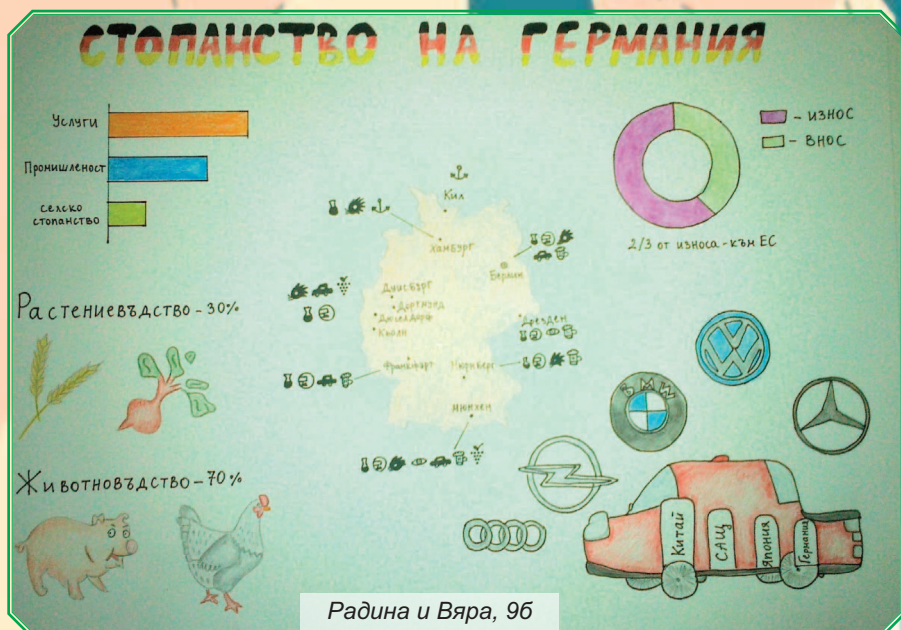
Кармен и Вяра, 9г

Николай и Никол, 9б

Цветан и Сиана, 9б

Радина и Вяра, 9б

Редакционен екип

Зина Махмудова, Людмила Венциславова, Божидара Павлова,
Албена Методиева, Ана-Мария Христова, Вяра Димитрова, Ма-
рина Костова, седмокласници
Предпечат – Йончо Йончев
Редактор – Кристина Младенова
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" № 46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; suivanvazov.com

Броят е редакционно приключен на 06.07.2022г.